

יצחק שמיר יתחיל להתייחס ברצינות לכתבי-הכנסת ומשה ניסים סבל בחתונה

■ איש החברה התל-אביבית, **שוקי בן-פורת**, שהיה מבעלי המועדון של **רפי שאולי**, חוזר ארצה, אחרי שהות של שנים אחדות בחו"ל, כשהוא כטרופ של טיבעונות וצימחונות. הוא מתכנן פתיחת רשת-חניוניות למימכר מזון לטיבעונים.

■ להקת-המחול הייצוגית של פיליפינים, בהיאניאן, שש-התה בארץ, ביקשה לפני נסיעתה לצפות בהופעה של להקת-המחול הישראלית עינבל **לוריתנאי**, מייסדת הלהקה, הוד מינה את חברי הלהקה הפיליפינית להופעה פרטית באולם החדש שבתיאטרון נווה-צדק. עם תום ההופעה הזמינו חברי עינבל את עמיתיהם להצטרף אליהם לריקוד תימני. בין האורחים נכחה גם השגרירה הפיליפינית בישראל **אטה אנריקו**, שקפצה על המציאה והצטרפה לרוקדים. כשהיא מפגינה חוש-קצב

עום מהאוכל. הכתבים הכלכליים עטו עליו בשאלות, והשר המנומס מצא עצמו במעין מסירת-התפתחה שיחה במיונן-הכנסת אודות נשים מפורסמות, המרצות את עונשן בכלא נווה-הירצה. דוברת-מפ"ם סיפרה כיצד התעוררה באחד הימים ומצאה באחד העיתונים כותרת רועשת: "יעריגנות — 1:0 הורבת נבחר לה והתחילה לחטט בויכרונה. מתי תקף **אלעזר גרנות** (ח"כ מפ"ם) את מנתיגה הרגול (שנפטר בינתיים) **מאיר יערי**."

■ כתב הרדיו **רוי ברקאי** סיפר השבוע שהשם רוי נגזר כעצם מראובן-זאב. זאב על-שם סבו. אלא מה? הרך הנולד כונה מייד אחרי היוולדו "רוי", וכך נשאר עד עצם היום הזה. בגלל הכינוי אף זכה לתשורה מידי בני-מישפחתו של **רוי רזיאל** המנוח. מפקד אצ"ל, שהיו מן שוכנעים שהורי רוי ביקשו להגיח את רוי גיבורם.

כל זה כמובן לא נראה למחרת על המירקע המושבת.

■ אפרופו יומנה של ארביב, התפתחה שיחה במיונן-הכנסת אודות נשים מפורסמות, המרצות את עונשן בכלא נווה-הירצה. דוברת-מפ"ם סיפרה כיצד התעוררה באחד הימים ומצאה באחד העיתונים כותרת רועשת: "יעריגנות — 1:0 הורבת נבחר לה והתחילה לחטט בויכרונה. מתי תקף **אלעזר גרנות** (ח"כ מפ"ם) את מנתיגה הרגול (שנפטר בינתיים) **מאיר יערי**."

■ שני גברים נראו לחוצים וחסרי-מנוחה בחתונתם של **יחזקאל (זיקי) יעקובי**, הכתב הכלכלי של הטלוויזיה המרואיינת המיועדת לתוכני תו השבועית מוסף המוספים, **אורית ארביב** (שהיתה אמורה להתראיין בעיקבות היומן שהיא מפרסמת במשכים ב"ה העולם הזה) הודיעה ברקע האחרונה כי חלתה. השר **יגאל הירביץ** סירב להתראיין, ורוני חטף כאבראש רציני. לבסוף אחרי שפתר את כל הבעיות, הקליט את התוכנית, קיבל הודעה שהיא ממילא לא תשורר: הידורים הושבתו.

כות הצלפתו האחרונה בחבר הכנסת **אלי קולס**. מצא לא איכזב גם הפעם: תוך כדי שינה טרופה שלף מייד את מיספר-הטלפון של קורפו בפאריס ושב לישון.

■ לחבר-הכנסת **אריאל ויינשטיין** הצעה גאונית מהפכנית: תחת לרשום את שנת הייצור בלוחיות-הזהוב של כלי-הרכב, לרשום שם את מיספר-תעודת-הזהוב של הבעל, ויינשטיין העלה זאת בדיון בוועדת הכלכלה, וזכה דווקא בתגובות אזהרות.

■ בוקר קשה עבר ביום השישי בשבוע הקודם על עורך ערב חדש **יוסי רוני**: אחת המרואיינות המיועדות לתוכני תו השבועית מוסף המוספים, **אורית ארביב** (שהיתה אמורה להתראיין בעיקבות היומן שהיא מפרסמת במשכים ב"ה העולם הזה) הודיעה ברקע האחרונה כי חלתה. השר **יגאל הירביץ** סירב להתראיין, ורוני חטף כאבראש רציני. לבסוף אחרי שפתר את כל הבעיות, הקליט את התוכנית, קיבל הודעה שהיא ממילא לא תשורר: הידורים הושבתו.

■ מי שהתכוננה בקפידה לקראת התוכנית היתה המשררת הסימפטית **ציפי שחרור**, שהיתה אמורה לראיין את אורחי התוכנית. שחרור ניהלה שיחות טלפון רבות וגילתה סקרנות עיתונאית ראוייה לציון בקשר למרואייניה, לקראת התוכנית.

■ המיליונרים המיורחים **ליליאן וין**, **סטיב שלום** ו**ניסים גאון** נראו השבוע נכנסים למלון רמדה רנסנס בירושלים. אחרי כמה שניות נעלמו כלא היו. הסתבר שהם נבלעו כאהד מחררי-המלון, שם קיימו ישיבה ארוכה ורבת-משתתפים, וכנראה סודית.

■ ראש הממשלה, **יצחק שמיר**, נכה כמטיבה הצנועה שנערכה בכנסת, שבה העניקו הכתבים הפרלמנטריים לח"כ **עוזי לנדאו** את התואר "חברי-הכנסת האריב", וכך אמר שמיר, לכתבים הנדהמים: "תא הכתבים הפרלמנטריים הפתיע אותנו בבחירתו המוצלחת. עכשיו נתחיל להתייחס לכתבים ביתר רצינות". אפשר רק לדמיין כיצד הוא היה מגיב אילו התואר היה נופל בחיקו של ח"כ מהמערך.

■ **שלמה לוי** יושב-ראש מזכירות אגד סיפר השבוע כי אינו אוהב את המיסגרת שבה מופיע שמו באחרונה בכותרות — שבתות וסוכות-עבודה. "אני לא לוקח את זה באופן פרטי", נחם יושב-ראש הקואופרטיב את עצמו ואת ידידיו, "אלא כאורח קואופרטיבי..."

■ יושב-ראש סיעות המערך רך והליכוד, **רפי אדרי** ו**חיים קופמן**, ניהלו משאומתן עם שובתי אגד. בשעה 2 לפנות בוקר חיפשו את השר **חיים קורפו**, ששהה בחו"ל. מה עשו? טלפנו אל המצליח ההרף, **יהושע מוצא**, שהתפרסם בו

ענת סרגוסטי, העולם הזה

מאיר שמגד נשיא בית-המשפט העליון, חיים הרצוג, נשיא המדינה, והרמטכ"ל, דן שומרון, הוזמנו, ביחד עם כל הקצינים הבכירים של צה"ל במילחמת ששת-הימים והיום, למסיבה לציון 20 שנה למילחמה. הערב כלל גם הופעת אמנים ואחרים. כדי לצפות בהופעה הוזמנו האורחים לשבת על הדשא באמפיתיאטרון כמוסיאון הארץ בתל-אביב. למכובדים ביותר (השופט, הנשיא והרמטכ"ל הוקצה איזור מיוחד. הם הושבו אחר כבוד על הדשא כמו השאר (בתמונה למעלה). אך אחר-כך בא מישור מיסתורי והניח שמירה (בתמונה התחתונה). למטה: יצחק רבין, שרה-בתחון ולאה, רעייתו.

צבר טל העולם הזה

נוה-מונסה

מונסה אשה נחמדה

עורך-הדיון שמואל ברזל הגדיר באוזני את יחסי עם הדסה מונסה כ"יחסי אמן" והסכים עם הערתו, כי בהקשר שר האקטואלי זה נשמע קצת מוזר. מונסה נשפטה לחמש שנות-מאסר, אחרי שעשתה עסקת-טיעון. ברזל סבור שהיא לא מכרה אותו. אחרים סבורים שהתפתחויות האחרונות בפרשת בנק צפון-אמריקה קשורות דווקא בהסכמים שנעשו עם מונסה, ואולי גם אחרים.

בנווה-הירצה נחשבת מונסה לקוטרת של הכלא. היא מקטרת ללא הרף ומתלוננת על מצבה ותנאי-המאסר. במיה שגורים מישפטים ברוח זאת: "אני מעדיפה לחלוב את הפרה במו ידי מאשר לשתות את החלב של הכלא..."

יש שהתרשמו ממנה בכלא כ"אשה מטעה המעוררת בהתחלה אמן". באחרות היא עוררה רחמים. כשהגיעה מונסה לכלא, הוכנסה לחדר אחד עם אסירה מפורסמת לא-פחות — אביבה גרנות. מונסה — אשה דתית, הלבושה גם בין מותלי הכלא באורח צנוע ואינה מעשנת בשבת — התקשתה, כנראה, להסתגל לחיים בצוותא עם אסירה חילונית. המעשנת בשבת, לכן, ואולי גם מסיבות אחרות, התמקרה החבילה.

בנווה-הירצה נוהגת המנהלת, חיה שוהם, להחליף מדי פעם את הדיירות בחדרים, ולכן אקט זה לא נתפס כיוצא-דופן.

מונסה מקוטלגת על-ידי אוכלוסיית-הכלא כ"אסירה חילונית". היא צימחנית, ואיבדה ממישקלה במשך שהותה בכלא. היא עובדת במירמאתי-הכלא, ובמקומות שאליהם אסורה הגישה לאסירות אחרות, בגלל איה-אמון הקיים כלפיהן מטבע-הדברים.

עם זאת, מתארות אותה הבנות כ"אשה נחמדה". היא משוחחת איתן במשך שעות, אם כי היא משרדת להן שהיא משכילה ועליונה מהן.

יש מי שהתרשמו שהיא איננה חכמה כפי דימויה. שיחותיה כוללות גם את סיפור בנק צפון-אמריקה, כמובן. המוטו בשיחותיה בכלא הוא: אני לא מרגישה טוב, נורא קשה לי, נורא רע לי...